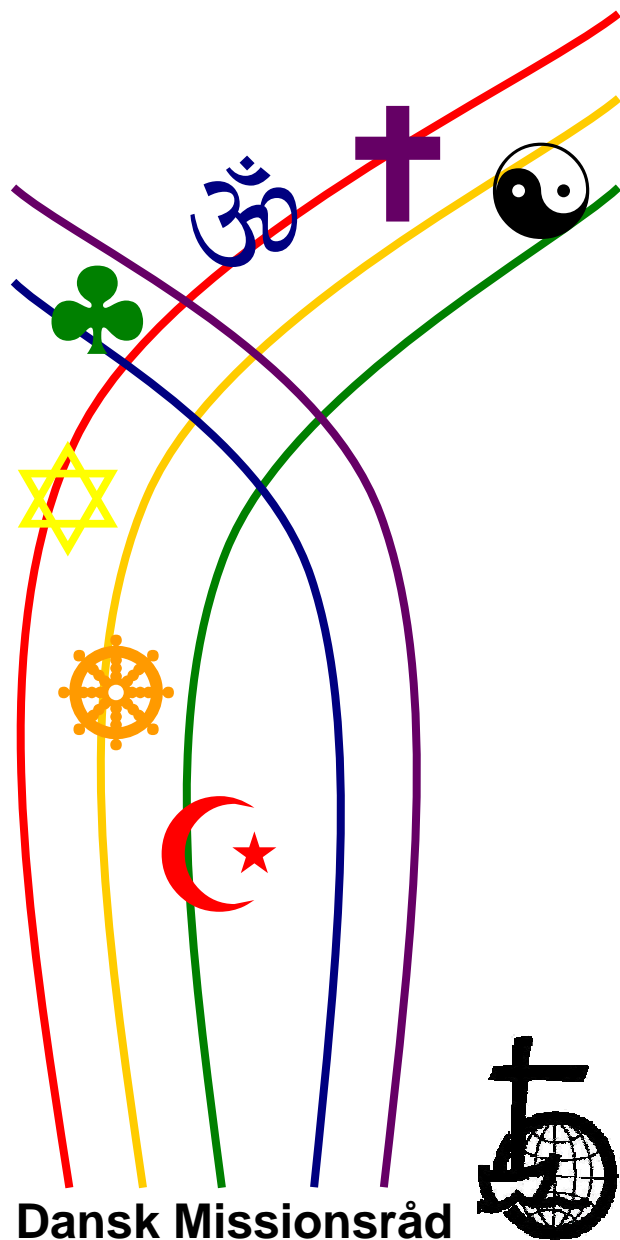

Teser om anerkendelse

Teser om anerkendelse af mennesker, der tilhører forskellige religioner i det multireligiøse samfund

Indledning:

Kristendommens fordring om frihed og frisind

I sit berømte brev om tolerance fra 1689 starter John Locke kampen for først religionsfrihed og senere andre menneskerettigheder ved at slå fast, at kristendommen fordrer barmhjertighed, mildhed og velvilje mod alle mennesker. Frisind overfor dem med en anden religiøs opfattelse "er i den grad i overensstemmelse med evangeliet, at det virker næsten eventyrligt, at mennesker ikke klart kan indse det." *

Kristendommen har ikke altid været forbundet med kravet om frihed og frisind m.h.t. religiøs tro, men Locke har ret i, at kristen tro, evangelisk forstået, kun kan antages i frihed, og at kristne derfor må arbejde for, at alle mennesker kan nyde den samme frihed, som kristentroen fordrer.

Jesus stillede mennesker frit. Der er ingen plads for tvang, når det gælder tro, sådan som vi kender den fra Jesu Kristi forkyndelse.

* John Locke: Et brev om tolerance, Det lille forlag 2003, s. 59.

At være kristen er at være sat fri i troen på Jesus Kristus, Guds søn og alle menneskers frelser. Forankret i troen på Jesus Kristus må et kristenmenneske vise frisind og dermed give andre mennesker samme mulighed for trosfrihed, som man selv nyder godt af.

Det er det afgørende udgangspunkt for de følgende teser.

Vedtaget af Dansk Missionsråds repræsentantskab den 18. april 2007

Teser adresseret til hele samfundet

1. I ord, handling og holdning skal ethvert menneske til enhver tid anerkendes som et ligeværdigt menneske udstyret med alle individuelle friheds- og borgerrettigheder. Religionsfriheden er en grundlæggende værdi og forudsætningen for alle andre menneskerettigheder. Enhver har frihed og ret til at tænke, tro og tale.

2. Menneskers ret til at leve i overensstemmelse med deres tro og overbevisning må respekteres, og herunder deres frihed til at udtrykke deres kulturelle og religiøse særkende og værdier, som de fx kommer til udtryk i særlige spisevaner, anderledes klædedragt og anden dags-, års- eller livsrytme. Samtidig må alle bidrage til at fremme integrationen af nye borgere i det danske samfund uanset deres kulturelle og religiøse baggrund, således at fællesskabet mellem alle borgere fremmes, og udviklingen af parallelsamfund undgås.

3. Religionsfriheden indebærer, at der ikke må lægges hindringer i vejen for forskellige religioners muligheder for at udfolde sig fx mht. uddannelse af religiøse ledere, etablering af mødesteder og begravelsespladser. Det er vigtigt, at staten/samfundet behandler folk, der tilhører forskellige religioner, på en måde, der udtrykker, at de betragtes som medborgere, der forventes at kunne bidrage til det fælles samfund.

4. I kommunikation om religion i samfundet er der ingen plads til at tale med to tunger. Det, der siges til nogle, skal uden skade kunne høres af andre. Menneskers gudstro (religiøse

tro) skal altid respekteres, men de forskellige religioners gudsbilleder og teologi skal altid kunne diskuteres.

Teser adresseret til kirken

5. Som kristne må vi anerkende alle andre mennesker - uanset religion og trossamfund - som mennesker skabt i Guds billede og derfor som medmennesker, hvis ve og vel vi har medansvar for.

6. Som kristne må vi – i overensstemmelse med "den gyldne regel" - anerkende folk, der tilhører andre religioner, som de er, ved at arbejde for, at de får samme frihed og muligheder, som vi ønsker for os selv her i samfundet, og samme frihed, rettigheder og muligheder, som vi ønsker, kristne skal have i samfund, domineret af andre religioner.

7. Da vi som kristne opfatter evangeliet som et budskab til alle mennesker, ønsker vi at kunne tale med andre mennesker om deres og vores tro og at formidle evangeliet til dem. Samtidig må vi anerkende, at folk, der tilhører andre religioner med et universelt budskab, også har ret til at formidle deres budskab til os.

8. Som kristne finder vi vished i den kristne tro og betragter Jesus Kristus som den sande vej til fællesskab med Gud. I mødet med andre religioner må vi være åbne for kritik og eftertanke omkring vor egen religion, ligesom vi må forholde os kritisk til andre religioner.

Teser adresseret til folk, der tilhører andre religioner

9. Folk, der tilhører andre religioner, må som danske borgere respektere samfundets retsgrundlag, herunder religionsfriheden og de øvrige menneskerettigheder, og de demokratiske spilleregler, og forventes - også ud fra deres religiøse engagement - at yde et bidrag til det fælles bedste i samfundet.

10. Lige som folk, der tilhører andre religioner, har ret til at dele deres tro med kristne og til at arbejde for, at de konverterer til deres tro, på samme måde må folk, der tilhører andre religioner, også acceptere kristnes ret til at dele deres tro med dem, og alles ret til at skifte religion uden at blive udsat for forfølgelse eller andre repressalier.

11. Lige som folk, der tilhører andre religioner, har ret til at ytre sig kritisk om kristendommen, på samme måde må folk, der tilhører andre religioner, acceptere, at deres religion udsættes for kritik, såfremt en sådan kritik falder inden for lovens rammer.

12. De rettigheder, som religiøse minoriteter i Danmark har eller kæmper for at få, må de også bidrage til, at andre religiøse minoriteter, fx kristne, får i de lande, hvor deres religion er i flertal.